

HRVATSKI SABOR

2522

Na temelju članka 89. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O ADMINISTRATIVNOJ SURADNJI U PODRUČJU POREZA

Prolašavam Zakon o administrativnoj suradnji u području poreza, koji je Hrvatski sabor donio na sjednici 2. prosinca 2016.

Klasa: 011-01/16-01/49

Urbroj: 71-06-01/1-16-2

Zagreb, 6. prosinca 2016.

Predsjednica

Republike Hrvatske

Kolinda Grabar-Kitarović, v. r.

ZAKON

O ADMINISTRATIVNOJ SURADNJI U PODRUČJU POREZA

DIO PRVI

UVODNE ODREDBE

Članak 1.

Ovaj Zakon uređuje administrativnu suradnju u području poreza između Republike Hrvatske i država članica Europske unije (u daljnjem tekstu: države članice), automatsku razmjenu informacija o financijskim računima između Republike Hrvatske i drugih jurisdikcija i provedbu Sporazuma između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Sjedinjenih Američkih Država o unaprjeđenju ispunjavanja poreznih obveza na međunarodnoj razini i provedbi FATCA-e.

Prijenos i provedba propisa Europske unije

Članak 2.

(1) Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeće direktive Europske unije:

1. Direktiva Vijeća 2010/24/EU od 16. ožujka 2010. o uzajamnoj pomoći kod naplate potraživanja vezanih za poreze, carine i druge mjere (SL L 84, 31. 3. 2010.), (u daljnjem tekstu: Direktiva 2010/24/EU)

2. Direktiva Vijeća 2011/16/EU od 15. veljače 2011. o administrativnoj suradnji u području oporezivanja i stavljanja izvan snage Direktive 77/799/EEZ (SL L 64, 11. 3. 2011.), (u daljnjem tekstu: Direktiva 2011/16/EU)

3. Direktiva Vijeća 2014/107/EU od 9. prosinca 2014. o izmjeni Direktive 2011/16/EU u pogledu obvezne automatske razmjene informacija u području oporezivanja (SL L 359, 16. 12. 2014.), (u daljnjem tekstu: Direktiva 2014/107/EU)

4. Direktiva Vijeća (EU) 2003/48/EZ od 3. lipnja 2003. o oporezivanju dohotka od kamate na štednju (SL L 157, 26. 6. 2003., str. 38.), (u daljnjem tekstu: Direktiva 2003/48/EZ)

5. Direktiva Vijeća (EU) 2015/2060 od 10. studenoga 2015. o stavljanju izvan snage Direktive 2003/48/EZ o oporezivanju dohotka od kamate na štednju (SL L 301, 18. 11. 2015.), (u daljnjem tekstu: Direktiva Vijeća (EU) 2015/2060)

6. Direktiva Vijeća (EU) 2015/2376 od 8. prosinca 2015. o izmjeni Direktive 2011/16/EU u pogledu obvezne automatske razmjene informacija u području oporezivanja (SL L 332, 18. 12. 2015.), (u daljnjem tekstu: Direktiva Vijeća (EU) 2015/2376)

7. Direktiva Vijeća (EU) 2016/881 od 25. svibnja 2016. o izmjeni Direktive 2011/16/EU u pogledu obvezne automatske razmjene informacija u području oporezivanja (SL L 146, 3. 6. 2016.), (u daljnjem tekstu: Direktiva Vijeća (EU) 2016/881).

(2) Ovim se Zakonom uspostavlja pravni okvir za provedbu Uredbe Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost (preinaka), (SL L 268, 12. 10. 2010.). (u daljnjem tekstu: Uredba Vijeća (EU) br. 904/2010.).

Nadležnost

Članak 3.

(1) Ministarstvo financija, Porezna uprava i Carinska uprava nadležni su za administrativnu suradnju na području poreza.

(2) Ministarstvo financija, Porezna uprava i Carinska uprava nadležni su za provedbu Uredbe Vijeća (EU) br. 904/2010.

Područje primjene

Članak 4.

(1) Ovaj Zakon primjenjuje se na sve poreze bilo koje vrste koje propisuju države članice.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, članci 15. do 38. ovoga Zakona ne odnose se na porez na dodanu vrijednost, carine i trošarine koji su obuhvaćeni drugim propisima Europske unije o administrativnoj suradnji između država članica, na doprinose za obvezna osiguranja koji se uplaćuju državi članici, pristojbe, te potvrde i druge isprave koje izdaju javnopravna tijela te davanja ugovorne naravi.

(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, članci 39. do 55. ovoga Zakona ne odnose se na tražbine iz članka 39. stavka 3. ovoga Zakona.

Odnos ovoga Zakona prema drugim propisima

Članak 5.

Ako ovim Zakonom nije uređeno drugačije, primjenjuju se odredbe općeg zakona kojim se uređuje odnos između poreznih obveznika i poreznih tijela.

Administrativna suradnja

Članak 6.

Administrativna suradnja u smislu ovoga Zakona podrazumijeva sljedeće:

1. razmjenu informacija na zahtjev
2. spontanu razmjenu informacija
3. obveznu automatsku razmjenu informacija
4. druge oblike administrativne suradnje i
5. uzajamnu pomoć pri naplati tražbina po osnovi poreza i drugih javnih davanja.

Postupanje po zahtjevima

Članak 7.

Zahtjevi u smislu ovoga Zakona zaprimljeni iz drugih država članica imaju jednaku važnost kao i vlastiti zahtjevi ili zahtjevi zaprimljeni od drugih nadležnih tijela Republike Hrvatske.

Službeni jezik

Članak 8.

(1) Svi zahtjevi u skladu s člancima 15. do 20. ovoga Zakona i u skladu s člancima 36. do 38. ovoga Zakona i priloženi dokumenti mogu biti sastavljeni na jeziku koji dogovore nadležna tijela država članica.

(2) Svi zahtjevi u skladu s člancima 39. do 55. ovoga Zakona i jedinstvene ovršne isprave dostavljaju se na službenom jeziku države članice koja prima zahtjev, ili se uz njih dostavlja prijevod na taj jezik.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, porezni akti koji se dostavljaju u skladu s člankom 43. ovoga Zakona mogu biti dostavljeni na službenom jeziku države članice koja podnosi zahtjev.

(4) Kada se zahtjevu prilažu dokumenti osim onih koji su navedeni u stavcima 2. i 3. ovoga članka, tijelo koje prima zahtjev može zatražiti od tijela koje podnosi zahtjev prijevod tih dokumenata na službeni jezik države članice koja prima zahtjev, ili bilo koji drugi jezik koji bilateralno dogovore dotične države članice.

Povratna informacija

Članak 9.

(1) Kada porezno tijelo dostavlja informacije u skladu s člancima 15. do 20. ovoga Zakona, može zatražiti od nadležnog tijela države članice koje prima informacije da o tome pošalje povratnu informaciju.

(2) Ako se traži povratna informacija u skladu s člancima 15. do 20. ovoga Zakona, porezno tijelo je obvezno, što je prije moguće, uzimajući u obzir odredbe o poreznoj tajni iz općeg zakona kojim se uređuje odnos između poreznih obveznika i poreznih tijela i propisa kojim se uređuje zaštita osobnih podataka, dostaviti povratnu informaciju nadležnom tijelu države članice koje je prosljedilo informacije, a najkasnije tri mjeseca nakon što je poznata primjena zaprimljenih informacija.

(3) Porezno tijelo dostavlja odnosno zaprima povratne informacije o automatskoj razmjeni informacija od drugih država članica jedanput godišnje, u skladu s praktičnim dogovorima sklopljenim bilateralno.

Korištenje informacija i dokumenata

Članak 10.

(1) Informacije dobivene u skladu s ovim Zakonom mogu se koristiti za utvrđivanje i naplatu poreza iz članka 4. ovoga Zakona, za utvrđivanje i naplatu drugih tražbina iz članka 39. ovoga Zakona ili za utvrđivanje i naplatu doprinosa za obvezna osiguranja. Informacije se mogu koristiti i u sudskim i upravnim postupcima, pokrenutim zbog kršenja poreznog prava.

(2) Informacije i dokumenti primljeni u skladu s ovim Zakonom mogu se koristiti i u druge svrhe osim onih navedenih u stavku 1. ovoga članka, ako je to dopustilo nadležno tijelo države članice koje dostavlja informacije. Takvo se dopuštenje daje ako se informacije mogu koristiti u slične svrhe u državi članici nadležnog tijela koje ih je dostavilo.

(3) Porezno tijelo može prosljediti informacije iz stavaka 1. i 2. ovoga članka trećoj državi članici ako je država članica koja je dostavila informacije s tim suglasna. Smatra se da je država članica koja je dostavila informacije suglasna ako se u roku od deset dana od zaprimanja obavijesti o namjeri prosljeđivanja informacija ne usprotivi takvom prosljeđivanju.

(4) Informacije, izvješća, izjave i svi drugi dokumenti ili njihove ovjerene preslike koji su dostavljeni poreznom tijelu u skladu s ovim Zakonom, mogu se koristiti kao dokazni materijal jednako kao i slične informacije, izvješća, izjave i ostali dokumenti od nekog tijela u Republici Hrvatskoj.

(5) Iznimno od stavaka 1. do 4. ovoga članka, informacije dobivene u skladu s člancima 39. do 55. ovoga Zakona koriste se u skladu s člankom 54. ovoga Zakona.

(6) Obveza čuvanja porezne tajne u skladu s općim zakonom kojim se uređuje odnos između poreznih obveznika i poreznih tijela odnosi se na informacije koje se u skladu s ovim Zakonom razmjenjuju između država članica.

(7) Iznimno od stavaka od 1. do 6. ovoga članka, informacije dobivene u skladu s člancima 32. i 33. ovoga Zakona mogu se koristiti za procjenu visoke razine rizika transfernih cijena i ostalih rizika povezanih sa smanjenjem porezne osnovice i premještanjem dobiti te za procjenu rizika neusklađenosti s pravilima o transfernim cijenama između članova skupine multinacionalnih poduzeća i prema potrebi za gospodarske i statističke analize. Usklađivanja transfernih cijena od strane Ministarstva financija, Porezne uprave ne temelje se na informacijama koje se razmjenjuju na temelju članaka 32. i 33. ovoga Zakona.

(8) Informacije iz članaka 32. i 33. ovoga Zakona mogu se koristiti kao temelj za daljnje provjere u odnosu na sporazume o transfernim cijenama skupine multinacionalnih poduzeća ili u odnosu na druga porezna pitanja tijekom poreznog nadzora na temelju kojih se mogu izvršiti odgovarajuća usklađenja oporezive dobiti sastavnog subjekta skupine multinacionalnog poduzeća.

Ograničenja

Članak 11.

(1) Porezno tijelo je obvezno dostaviti nadležnom tijelu druge države članice informacije u skladu s člancima 15. do 17. ovoga Zakona pod uvjetom da je tijelo koje je zatražilo informacije iscrpilo uobičajene izvore za dobivanje tih informacija.

(2) Porezno tijelo nije dužno provesti službene ili upravne radnje ili dostaviti informacije ako je poduzimanje takvih radnji ili prikupljanje informacija za svoje vlastite potrebe suprotno nacionalnom zakonodavstvu.

(3) Porezno tijelo može odbiti prosljeđivanje informacija ako država članica koja je zatražila informacije nije u mogućnosti pružiti sličnu vrstu informacija zbog zakonskih propisa.

(4) Porezno tijelo može odbiti prosljeđivanje informacija ako bi to dovelo do otkrivanja poslovne, industrijske ili profesionalne tajne ili poslovnog procesa te ako bi njihovo prosljeđivanje bilo suprotno javnom poretku.

(5) Porezno tijelo je obvezno obavijestiti nadležno tijelo države članice koje je zatražilo informacije o razlozima za odbijanje zahtjeva za razmjenu informacija.

(6) Bilateralni ili multilateralni prethodni sporazumi o transfernim cijenama iz članka 31. ovoga Zakona sklopljeni s trećim zemljama isključeni su iz područja primjene automatske razmjene informacija iz članaka 32. i 33. ovoga Zakona ako međunarodni porezni sporazum na temelju kojeg je dogovoren prethodni sporazum o transfernim cijenama ne dopušta njegovo otkrivanje trećim stranama. U slučaju da međunarodni porezni sporazum u skladu s kojim je dogovoren prethodni sporazum o transfernim cijenama dopušta njegovo otkrivanje i nadležno tijelo treće zemlje daje odobrenje za objavljivanje informacija, takvi bilateralni ili multilateralni prethodni sporazumi o transfernim cijenama razmjenjivat će se u skladu s člancima 18. do 20. ovoga Zakona.

(7) Iznimno od stavka 6. ovoga članka informacije iz članka 32. ovoga Zakona koje se navode u zahtjevu koji je doveo do izdavanja bilateralnih ili multilateralnih prethodnih sporazuma o transfernim cijenama razmjenjuju se u skladu s člankom 32. stavkom 2. ovoga Zakona.

Standardni obrasci i elektronički formati

Članak 12.

(1) Povratna informacija iz članka 9. ovoga Zakona, razmjena informacija na zahtjev iz članka 15. ovoga Zakona, spontana razmjena informacija iz članka 18. ovoga Zakona, obvezna automatska razmjena informacija iz članka 21. ovoga Zakona, prosljeđivanje obavijesti iz članka 43. ovoga Zakona odvija se u elektroničkom obliku, na za to propisanim standardnim obrascima.

(2) Standardnim obrascima mogu se priložiti izvješća, izjave i bilo koji drugi dokumenti ili njihove ovjerene preslike.

(3) Standardni obrasci iz stavka 1. ovoga članka sadržavaju najmanje sljedeće podatke:

- a) ime/naziv, adresu i druge podatke bitne za utvrđivanja identiteta osobe na koju se zahtjev odnosi
- b) razlog zbog kojeg se informacija traži.

Razmjena informacija s trećim zemljama

Članak 13.

Porezno tijelo može prosljeđivati informacije vezano uz poreze iz članka 4. ovoga Zakona koje je primilo iz trećih zemalja nadležnim tijelima država članica, ako je to u skladu sa sporazumima koje je Republika Hrvatska sklopila s tim trećim zemljama.

Pojmovi

Članak 14.

U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. druga jurisdikcija je:

a. druga jurisdikcija koja s Republikom Hrvatskom ima sklopljen Mnogostrani sporazum između nadležnih tijela o automatskoj razmjeni informacija o financijskim računima na temelju Konvencije o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreznim stvarima kako je izmijenjena i dopunjena protokolom kojim se mijenja i dopunjuje Konvencija o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreznim stvarima i koja na temelju sporazuma razmjenjuje informacije iz članka 26. ovoga Zakona te je navedena na popisu objavljenom na službenim mrežnim stranicama Porezne uprave

b. druga jurisdikcija s kojom je Europska unija sklopila sporazum na temelju kojega ta država dostavlja informacije iz članka 26. ovoga Zakona, Ministarstvu financija, Poreznoj upravi i koja je navedena na popisu koji je objavila Europska komisija

2. porezno tijelo jest tijelo državne uprave, tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave ili tijelo jedinice lokalne samouprave u čijem su djelokrugu poslovi utvrđivanja, nadzora i naplate poreza

3. nadležno tijelo države članice je tijelo države članice nadležno za administrativnu suradnju u području poreza

4. povezana poduzeća znače kada jedno poduzeće izravno ili neizravno sudjeluje u upravljanju, kontroli ili kapitalu drugog poduzeća ili ako iste osobe sudjeluju, izravno ili neizravno, u upravljanju, kontroli ili kapitalu poduzeća

5. poduzeće podrazumijeva svaki oblik poslovanja.

DIO DRUGI

POGLAVLJE I.

RAZMJENA INFORMACIJA NA ZAHTJEV

Članak 15.

Razmjena informacija na zahtjev podrazumijeva razmjenu informacija na temelju zahtjeva države članice koja podnosi zahtjev državi članici koja prima zahtjev.

Članak 16.

(1) Porezno tijelo na zahtjev nadležnog tijela druge države članice dostavlja sve informacije vezano uz poreze iz članka 4. ovoga Zakona kojima raspolaže ili koje prikupi u službenim ili upravnim radnjama.

(2) Službene ili upravne radnje jesu svi nadzori, provjere i drugi postupci koje poduzima porezno tijelo kako bi osiguralo ispravnu primjenu zakonskih propisa.

(3) Porezno tijelo poduzima sve službene ili upravne radnje potrebne za pribavljanje informacija iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Zahtjev iz stavka 1. ovoga članka može sadržavati obrazloženje za poduzimanje određene službene ili upravne radnje. Ako porezno tijelo zauzme stajalište da službene ili upravne radnje nisu potrebne, odmah će o svojim razlozima obavijestiti tijelo države članice koje je podnijelo zahtjev.

(5) Na izričit zahtjev nadležnog tijela države članice porezno tijelo će dostaviti originalne dokumente, pod uvjetom da to nije suprotno važećim propisima Republike Hrvatske.

Članak 17.

(1) Porezno tijelo dostavlja informacije iz članka 16. stavka 1. ovoga Zakona što je prije moguće, a najkasnije 6 mjeseci od dana primitka zahtjeva. Ako porezno tijelo raspolaže traženim informacijama, prosljeđuje ih u roku najkasnije od dva mjeseca od dana primitka zahtjeva.

(2) U iznimnim slučajevima, porezno tijelo može s nadležnim tijelom države članice koje podnosi zahtjev dogovoriti drugačije rokove od onih predviđenih u stavku 1. ovoga članka.

(3) Porezno tijelo obvezno je odmah, a najkasnije u roku od sedam dana od primitka zahtjeva, potvrditi primitak zahtjeva tijelu koje je podnijelo zahtjev.

(4) Porezno tijelo je obvezno, u roku od mjesec dana od primitka zahtjeva, obavijestiti tijelo koje je podnijelo zahtjev o bilo kakvim nedostacima u zahtjevu i o potrebi za dodatnim informacijama. U tom slučaju rokovi predviđeni u stavku 1. ovoga članka počinju teći dan nakon što je porezno tijelo primilo dodatne informacije.

(5) Ako porezno tijelo nije u mogućnosti odgovoriti na zahtjev u roku iz stavka 1. ovoga članka, obvezno je odmah, a najkasnije u roku od tri mjeseca od primitka zahtjeva, obavijestiti tijelo koje je podnijelo zahtjev o razlozima i datumu do kojeg bi moglo poslati odgovor.

(6) Kada porezno tijelo ne raspolaže traženim informacijama i ne može odgovoriti na zahtjev za informacije ili to odbija učiniti s osnova predviđenih u članku 11. ovoga Zakona, obvezno je o razlozima obavijestiti nadležno tijelo države članice koje je podnijelo zahtjev odmah, a najkasnije u roku od mjesec dana od primitka zahtjeva.

POGLAVLJE II.

SPONTANA RAZMJENA INFORMACIJA

Članak 18.

Spontana razmjena informacija podrazumijeva nesustavnu dostavu informacija drugoj državi članici u bilo kojem trenutku i bez prethodnog zahtjeva.

Članak 19.

(1) Porezno tijelo obvezno je dostaviti informacije vezano uz poreze iz članka 4. ovoga Zakona nadležnom tijelu svake druge države članice:

1. ako porezno tijelo sumnja da postoji mogućnost gubitka poreza u drugoj državi članici
2. ako je porezni obveznik ostvario pravo na smanjenje ili oslobođenje poreza u Republici Hrvatskoj što bi moglo dovesti do povećanja poreza ili porezne obveze u drugoj državi članici
3. ako se poslovne transakcije između poreznog obveznika u Republici Hrvatskoj i poreznog obveznika u drugoj državi članici provode kroz jednu ili više zemalja tako da rezultiraju uštedom poreza u Republici Hrvatskoj ili drugoj državi članici ili u obje
4. ako porezno tijelo sumnja da ušteda poreza u jednoj državi članici proizlazi iz fiktivnih prijenosa dobiti među povezanim društvima
5. ako bi informacije koje nadležno tijelo države članice proslijedi poreznom tijelu mogle biti značajne za utvrđivanje poreznih obveza u državi članici koja ih je prosljedila.